

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ **Κ. ΒΕΛΛΙΔΗΣ**

ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ **Ι. ΜΠΗΤΟΣ**

ΤΟΞΕΥΜΑΤΑ

ΑΥΡΙΟΝ, πρώτην τοῦ μηνός Νοεμβρίου, δυν-
 δυνέρεται ἡ Ὀθωμανικὴ Βουλὴ. Γιὰ νὰ
 δυνέρεται, θὰ πῆ πὼς δὲν ἦτο... ὅτ' ἂ
 δυνέρεται. Καὶ γι' αὐτὸ φαίνεται τὴν εἶχαν
 ... κλειδωμένην τέσσαρες τὸρα μῆνες, γιὰ νὰ
 ὑπορέση νὰ .... δυνέρεται. Ἡ κακομοίρα!..

ΤΟ ΑΚΡΟΣΦΑΛΕΣ τῆς ὑγείας τῆς Βουλῆς μας
 μαρτυρεῖ ἄλλως τε καὶ τὸ γεγονός ὅτι πρό-
 κείται νὰ τὴν μεταφέρουν ἀπὸ τὴν πλατεῖαν
 τῆς Ἁγίας Σοφίας εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Τοῦραγάν.
 Διὰ νὰ τὴν... μεταφέρουν, σημαίνει ὅτι δὲν
 εἶνε εἰς θέσιν νὰ σταθῆ ὅτ' ἂ πόδια τῆς γιὰ ἄλ-
 λους... ὀκτὼ μῆνες. Καὶ τοῦτο κόβει τὰ ἦπατα
 τῶν σεβαστῶν Πατέρων τοῦ ἔθνους, τῶν ὁποίων
 τὰ... ἦπατα συμφέροντα εἶνε ἐξηρημένα προ-
 τίτῳ ἀπὸ τὴν... μακροβιότητα τῆς Βουλῆς.

ΕΧΟΜΕΝ ΕΝ ΤΟΥΤΟΙΣ μίαν ἀσφαλῆ εἰδησιν
 ὅτι αὐριον δυνέρεται ἀνυπερθέτως
 ἡ Βουλὴ. Εἰς τὴν πληροφορίαν αὐτὴν μέγα ὑ-
 πάρχει ἓνα ἄν, τὸ ὁποῖον με ἐμβάλλει εἰς ἀνη-
 δυχίαν. Διότι τὸ... «ἀτζιλεμιζ γιόκ» καὶ τὸ
 ... «γιαβάς-γιαβάς» εἶνε ἀπὸ τὰ κριώτερα
 γνωρίσματά μας. Μ' ὅλα ταῦτα καὶ ἂν δυνέρεται
 ἀνυπερθέτως αὐριον ἡ Βουλὴ, ὑποθέτω ὅτι
 ἡ πρώτη αὐτῆ συνεδρίασις θὰ εἶναι μάλλον...
 τυπικὴ. Θὰ χρησιμεύσῃ διπλαδὴ ὡς εὐκαιρία,
 γιὰ νὰ μᾶς δείξουν τὰ ἀναστήματα τῶν οἰ...
 ... τῆς Βουλῆς ὅσοι δὲν ἔκαμαν... τίπ-τί-

ποτε κατὰ τὴν ἐν μακαρία τῇ λήξει πρώτην σύ-
 νοδον τῆς πρώτης βουλευτικῆς περιόδου.

ΙΣΩΣ ΜΑΛΙΣΤΑ ἡ τυπικὴ αὐτῆ πρώτη συνε-
 δρίασις τῆς Βουλῆς νὰ ἔγῃ καὶ στενήν
 ὁχέσιν καὶ στυγείαν μετὸ... Κεντρικόν
 Ταμεῖον, ἀπέναντι τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ ἐκπλη-
 ρωθῶσι μερικοί... τῆς οἰ, διότι διαφορετικὰ πα-
 ραβλάπτεται ἡ... οὐσία τῆς βουλευτικῆς ἀποζη-
 μιώσεως, τοῦθ' ὅπερ ἔχει ἐπίσης στυγείαν ὁχέ-
 σιν καὶ στυγείαν μετὸ... ἰδιαίτερον ταμεῖ-
 ον τῶν κυρίων βουλευτῶν. Καὶ ἐστὶ ἐξηγεῖται ἡ
 προθυμία τῶν βουλευτῶν μας ποιῆς προτιμότερα
 νὰ μεταβῆ εἰς τὴν Προσέλευσαν. Διότι ἂν δὲν ἐκ-
 πληρωθῶσιν οἱ τύποι, δὲν θὰ... πληρωθῶσιν
 οἱ μισθοί.

ΤΟ ΓΑΞΤΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ θ' ἀρχίσῃ τὴν ἐπαύ-
 ριον.— Ἐν πρώταις θὰ ἐκτεθῆ εἰς κοινὴν
 θέαν ὁ γενικὸς προϋπολογισμὸς. Τὸ πρᾶγμα θὰ
 εἶνε ὡς εἶδος ταινίας κινηματογραφικῆς, ἡ ὁποία
 θὰ περᾶ σὺν μετέωρο καὶ θὰ σίγῃ... στάχτη στὰ
 μάτια τῶν βουλευτῶν, διὰ νὰ μὴ διοῦν ὅτι σὸ
 τέλος ὁ γενικὸς αὐτὸς προϋπολογισμὸς εἶνε ἐκτε-
 θετὸς μετ' ἓνα μικρὸν... ἔλαλειμα ἀπὸ...
 ἑπτὰ ἑκατομμύρια λίρας.

ΚΑΤΟΗΝ θὰ προσκληθῶσιν οἱ βουλευταὶ
 νὰ παρακολουθήσουν τὴν παρά-
 στασιν τῆς ἐπιβολῆς νέων ὁρίων πρὸς ὄφελος
 τοῦ... ἀνισοσκελοῦς προϋπολογισμοῦ τοῦ
 Κράτους. Ἡ παράστασις θὰ ποικίλεται με...
 προβολὰς ὑποσχέσεων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν
 οἰκονομικῶν ὅτι ὁ Γάλλος οἰκονομολόγος κ. Λο-
 ρὰν θὰ μᾶς δώξῃ τὰ... ὡραὶα κατὰ τοιοῦτον
 τρόπον, ὥστε ὁ προϋπολογισμὸς νὰ ὀρθοπο-

δίοη βαδίζων εις τὸ ἐξῆς τετραποδῶν τε.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ νέους ὁ ὄρους ὁ Τζαβιτ βένε ἐργάσθηκε πολὺ κ' ἐγάλασε, λέγουν πολλοὺς καὶ ὠραίους... κονδύλο-ὁ ὄρους. Μὲ ἕκαστον νέον ὁ ὄρον ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἶνε βέβαιος ὅτι τὸ Κράτος θὰ πάρη τὸν ἀνὴ-ὁ ὄρον. Δὲν εἶνε ὅμως καθόλου παράδοξον, νὰ πάρη καὶ τὸν... κατὴ-ὁ ὄρον. "Ὅταν ψηφισθοῦν ὑπὸ τῆς Βουλῆς αὐτοὶ οἱ νέοι ὁ ὄροι, θὰ ἀναλάβουν τὴν εἰσπραξίν αὐτῶν οἱ οἰκονομικοὶ ἔ-ὁ ὄροι, οἱ ὁποῖοι, ὅπως ὄλοι μας γνωρίζωμεν δυστυχῶς, εἶνε... ἀνοικονόμητοι καὶ ἀνυπὸ-ὁ ὄροι. Καὶ ἠμπορεῖτε ἀπὸ τώρα νὰ εἰσθε βέβαιοι ὅτι οἱ νέοι ὁ ὄροι δὲν θ' ἀφήσουν ἔπανο-ὁ ὄροι εἰς τοὺς ἀνδρας οὔτε καὶ μεσο-ὁ ὄροι εἰς τὰς γυναῖκας. Μάλιστα ἡ κατάστασις αὐτὴ ἢ ἀνυπὸ-ὁ ὄρος θὰ προχωρήσῃ τόσο πολὺ, ὥστε ὄλοι οἱ κύριοι πιλο-ὁ ὄροι θὰ γίνουνε χαμάληδες πιλο-ὁ ὄροι. Καὶ ἐστὼ τοῦτο πρὸς γνώσιν σας ἐφέντηδες βουλι-ὁ ὄροι.

ΚΑΙ Θ' ΑΡΧΙΣΗ ΕΠΕΙΤΑ τὸ... ὁ ἄγωμα. Ἡ Βουλὴ θὰ θελήσῃ νὰ ὁ ἄη τὴν... Κυβέρνησιν. Ἡ Κυβέρνησις θὰ θελήσῃ νὰ ὁ ἄη τὸ... Νεοτουρκικὸν Κοιτάτον. Οἱ Νεότουρκοὶ θὰ θελήσῃ νὰ ὁ ἄγουν τοὺς ἐβδομῆκοντα. Οἱ ἐβδομῆκοντα αὐτοὶ θὰ θελήσῃ νὰ ὁ ἄγουν τὰ... ἄλλα κόμματα. Οἱ βουλευταὶ ἀπὸ κοινοῦ θὰ θελήσῃ νὰ ὁ ἄγουν κανένα κόκκαλο ἀπὸ τὸν... προὔπολογισμὸν τοῦ Κράτους παρατείνοντες μέχρι Ἀυγούστου πάλιν τὰς ἐργασίας τῆς Βουλῆς. "Ἐστὶ θ' ἀκούεται ἐκεῖ μέσα ἕνας ὄβερὸς τριγυρὸς καὶ βριγμὸς... διαγόνων, ποῦ θὰ νομίζῃ κανεὶς ὅτι εὐρίσκεισθαι εἰς τὴν Κόλασιν τοῦ Δάντου καὶ ὄχι εἰς τὸν παράδεισον τοῦ Ὁθωμανικοῦ Κοιβουλίου ὅπου ἀντόλτσε ὁ ἄρ νιέντε."

ΕΠΙ ΤΗ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙ τοῦ ἀγρίου αὐτοῦ ἀλλο-ὁ ἄγωματος ἐν τῇ Βουλῇ ἤρχισε νὰ ἐπικρατῇ ἡ γνώμη ὅτι ὁ ἐκλεχθὸς ὄντος Πρόεδρος πρέπει ὄρισμένως νὰ εἶνε... μάγει-ὁ ὄρος.

Ο ΤΟΞΟΤΗΣ

ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΝΕΑ ΑΛΗΘΕΙΑ

Η ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΜΑΣ

(Σύντομα πρακτικά)

Ἡ Βουλὴ μας ἀρχίζει τὰς ἐργασίας της. Δηλαδή, θὰ μᾶς εἰπῆτε, καὶ τρέχει. Αὐτὸ λέμε κ' ἐμεῖς. Ἀλλὰ ὅπως καὶ ἂν ἔχη τὸ πρᾶγμα πάντα Βουλὴ εἶναι καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐνδιαφερόμεθα δι' αὐτήν. Τὸ «Βέλος» ὅμως, ἐπειδὴ δὲν ἠμπορεῖ νὰ παρακολουθῇ κάθε μέρα τὰς συνεδριάσεις της καὶ ν' ἀναγράψῃ λεπτομερῶς τί γίνεται εἰς τὸ ἐργαστάσιον αὐτὸ τῶν γυμνῶν, ἔκρινε καλὸν νὰ δημοσιεύῃ τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τῆς Γερουσίας τοῦ «Ὀλύμπου Πάλας», διότι μὲ τὰ πρακτικὰ αὐτὰ καὶ οἱ ἀναγνώσταί τοῦ «Βέλου» θὰ εἶναι ἐνήμεροι περὶ ὄλων τῶν σπουδαίων ζητημάτων τῆς ἐβ. ομάδος, χωρὶς νὰ εἶναι ἠναγκασμένοι νὰ χάνουν τὴν ὥραν τῶν ἀναγινώσκοντες συζητήσεως περὶ ἀνέμων καὶ ὑδάτων, καὶ θὰ καταστῇ δυνατὸν, νὰ γίνεταί μία παραβολὴ συζητήσεων, ἐκ τῆς ὁποίας θὰ καταδειχθῇ πῶς ἰσχυρῶς συζητοῦν οἱ νέοι τῆς Γερουσίας καὶ πῶς ἀερολογοῦν οἱ γέροντες τῆς Βουλῆς.

Ἀρχίζομεν λοιπὸν τὴν δημοσίευσιν τῶν πρακτικῶν τῆς ἐβ. ομάδος αὐτῆς.

Α' Γερουσιαστῆς. — Ἐδιαβάσατε τί λέει ἡ «Πρέσ-σα»;

Οἱ ἄλλοι. — Τί, τί;

Α' Γερ. — Α, μὰ ἀφοῦ δὲν τὴν ἐδιαβάσατε, ἐχάσατε ἄδικα τὴν ἡμέρα σας...

Οἱ ἄλλοι. — Μᾶς πέθανες, χριστιανέ; μὰ τί λέει λοιπόν;

Α' Γερ. — Νά, ὅτι τὸ κίνημα τῆς Ἑλλάδος ἔχει...

Β' Γερ. — Α! ξέρω. Ἐγὼ ὅμως θὰ σᾶς πῶ καὶ περὶ περισσότερον. Τὸ κίνημα ἔχει ἀπωτέρους λόγους. Διότι ξέρετε, ἐὰν τὰ πυροβόλα Μαξιμ εἶχαν τὸ προτέρημα νὰ εἶνε τελειότερα, ὅπως ἄλλως τε εἶνε γνωστὸν ἀπὸ τὴν συνέντευξιν τοῦ Ρακονίτζι, ἐπειδὴ ὁ Τσάρος θέλων νὰ λύσῃ τὸν Γόρδιον δεσμὸν τῶν Βαλκανίων...

Γ' Γερ. — (χαριεντιζόμενος) Ναι, μὰ ἐμεῖς θὰ τοῦ λύσομε τὸν ἀφαλὸν...

Β' Γερ. — Σύμφημι. Πλὴν τὸ Βαλκανικὸν ζήτημα...

Α' Γερ. — Δημονεῖτε, ὅμως καὶ τὸ Μαροκινὸν...

Β' Γερ. — Περιμένετε θὰ σᾶς εἰπῶ καὶ περὶ αὐτοῦ. Ἐδῶ τώρα πρόκειται, ὅτι ἡ Ἀγγλία θέλει νὰ κολακεύσῃ τὴν Τουρκίαν...

Α' Γερ. — Ναι, τζάνουμ. τὸ ξέρουμε αὐτό. Ἀλλὰ ἡ Γαλλία κατόπιν τῆς δολοφονίας τοῦ Φερρέρ...

Β' Γερ. — Ὅχι, κύριε. ὁ Φερρέρ δὲν ἔφερε καμμίαν προσδιατριβὴν εἰς τὰς ἐμφυλίους σχέσεις τῶν συμμόρων κρατῶν...

Ε' Γερ. — Πεκ' εἶ! Πλὴν σᾶς ἀκούω τόσῃν ὥραν νὰ ὀμιλῆτε καὶ δὲν λέγω τίποτε. Πρέπει ὅμως, κύριοι. νὰ γνωρίζετε, ὅτι ἡ δημοσιογραφία...

Β' Γερ. — Ἡ δημοσιογραφία, κύριε, σήμερον ἐμπαίζει τὸν ρόλον της ἐν οὐ πακίτοῖς. Διότι καὶ βλέπετε εἰς τὴν δολοφονίαν τοῦ Ἴτο...

Ε' Γερ. — Τί Ἴτο καὶ ξεῖτο. Ἦτο, δὲν ἦτο, δὲν ξέρω ἐγώ. Ἐγὼ ξέρω μόνον, ὅτι ἡ δημοσιογραφία... τὸν κακὸν τῆς τὸν καιρὸν...

Γ' Γερ. — (ἀστεειυόμενος) καὶ τὸν σημερινόν...

Β' Γερ. — Παρακαλῶ! Ἐὰν ἦτον ἀποφασισμένον νὰ διαβουκολήσῃ ἡ Εὐρώπη μὲ τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ Ἰσθόλ-σκη, πάλιν ὁ Αἰρενταλ θὰ συνεκράτει τὰ νήματα τῶν ὑποῦφαινομένων εἰς τὰ περισκήνια τῆς διπλωματίας.

Α' Γερ. — Καὶ ὅμως κανεὶς δὲν ἠμποροῦσε νὰ προμαντεύσῃ, ὅτι ὁ Αἰρενταλ θὰ ἔκανε τέτοια γκάφαν. Αὐτὰ φίλε μου. θὰ ἔλθῃ μίαν ἡμέραν ἡ ἱστορία νὰ τὰ ξεκαθαρίσῃ...

Γ' Γερ. — (σοβαρῶς) Μπφ! Ἱστορία! Ἀφινέ μας ἡσύχους,

Β' Γερ. — Μάλιστα, κύριε, ἡ ἱστορία. Ἐγώ, ὡσπερ ὁ προφήτης Παΐσιος μοναχὸς φθέγξομαι ἀπροκαλύπτως, ὅτι ἡ πολιτικὴ τοῦ Ἰγνάτιεφ καὶ τὸ ταξειδίον τοῦ Τσάρου ἐν καὶ τὸ αὐτὸ καταδιώκει. Ἐπῆρα μάλιστα καὶ συνέντευξιν...

Ε' Γερ. — Ἀφερημ, ποῦ μᾶς φώτισες! Μὰ κ' ἐμεῖς τί λέμε τόσῃν ὥραν;

Β' Γερ. — Ἐγὼ ἕνα ξέρω νὰ εἰπῶ, ὅτι ἐὰν σχηματίσῃ Κυβέρνησιν ὁ Σεφκέτ, θὰ πέσῃ ὁ Χιλμῆ. Νὰ τὸ ἰδῆτε. Διότι εἰς τὴν πρόποσιν τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουήλ...

Α' Γερ. — Μά, ψυχούλα μου, ἔχομεν πλησιέστερον

γεγονός. Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Φερδινάνδου εἰς τὸ Βελιγράδιον.

Β' Γερ.— Μὲ συγχωρεῖτε αὐτὸ δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν.

Δ' Γερ.— Δὲν ἔχει;

Α' Γερ.— Δὲν ἔχει;

Γ' Γερ.— Δὲν ἔχει;

Β' Γερ.— Ἐχει μὲν, ἀλλὰ καὶ δὲν ἔχει.

Α' Γερ.— Καὶ ποῖος σᾶς τὸ εἶπε; Ἐδῶ κύριε, καράβια χάνονται καὶ σεῖς ἀρμενίζετε μὲ θαρκοῦλες; Οἱ κύριοι πιστεῦω νὰ με δικαιώσουν.

Β' Γερ.— Μὰ λέγει ἡ "Πρέσσα,, ...

Γ' Γερ.— (χαριεντιζόμενος) Δὲν τὸ λέγει ἡ "Πρέσσα, ἀλλὰ ὁ... "Πρεσανσέ,, στὸ «Τάν.»

Τὸ γκαρόνι.— (παρεμβαίνον) Ναί, εἶνε κ' ἓνα ἀρχαῖον ρητὸν «ἡ τάν ἡ ἐπὶ τᾶς.»
(Παύει ἡ συζήτησις)

Ο ΑΠΡΑΓΟΣ

ΗΧΩ ΤΟΥ "ΒΕΛΟΥΣ,,

Εἰς τὸ στρατολογικὸν γραφεῖον;

Ο λοχαγός.— Μήπως ἔχεις κανὲν φυσικὸν ἐλάτωμα;

Ο κληρωτός.— Μάλιστα, κύριε λοχαγέ, εἶμαι μύωψ.

— Ἡμπορεῖς νὰ μοῦ τὸ ἀποδείξῃς;

— Βλέπετε ἐκεῖνον τὸ μικρὸ καρφὶ πέρα ἐκεῖ στὸν τοῖχο, κύριε λοχαγέ; Νὰ ἐγὼ δὲν τὸ βλέπω.

Μεταξὺ δύο κυριῶν

— Πᾶμε περίπατο ἕως τὸ ντεπό;

— Οὐφ καυμένη εἶνε πολὺ μακρὰ.

— Θὰ πᾶμε μὲ τὸ τραμβαῦ.

— Μὰ δὲν χωρεῖ τὸ καπέλλο μου ἀπ' τὴν πόρτα!

Εἰς τὸ ζαχαροπλαστεῖον,

— Εἶσαι βέβαιος, παλληκάρι, διὸ τὸ γλύκισμα αὐτὸ εἶνε φρέσκο;

— Δὲν ξέρω, κυρία, διότι μοναχὰ δέκα μέρες ἔχω σ' αὐτὸ τὸ μαγαζί.

Ἡ μητέρα πρὸς τὴν θυγατέρα της, μαθήτριαν τοῦ παρθεναγωγείου.

— Ὅταν βρέχη παιδί μου, ποῦ κάμετε διάλειμμα;

— Γύρω στὴ λίμνη, ποῦ εἶνε στὴν αὐλή.

— Μήπως πατεῖτε στὰ νερά;

— Ὅχι, μαμά' τὰ μαζεύουν μὲ τὰ φορέματά τους ἡ δασκάλισσες.

— Γιάννη, γιατί τὸ ἀριστερό μου παπούτσι τὸ ἐγνάλισες περισσότερο ἀπὸ τὸ δεξιό;

— Γιατί μὲ τ' ἀριστερὸ μ' ἐκλώτισες χθὲς τὸ βράδυ ἀφαιμικό.

ΤΟ ΖΙΖΑΝΙΟΝ

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΕΙΑ

Α.

Τὸ κραδάκι.

Ἡ μάορη γῆ πίνει νερό.
τὰ δένδρα πίνουνε τὴ γῆ,
ἡ θάλασσα πίνει χειμάρρους,
ὁ ἥλιος τὴν θάλασσαν,
τὸν ἥλιο τὸ φεγγάρι...
Γιατὶ μ' ἀνησυχεῖτε, φίλοι,
διὰν ἐγὼ θέλω νὰ πιῶ κρασί;

Β.

Ἐρωτικόν.

Ἡ φύσις ἔδωσε κέρατα σ' τοὺς ταύρους,
ἔδωκεν ὄπλᾶς σ' τοὺς ἵππους,
ταχύτητα ποδῶν εἰς τοὺς λαγούς,
ὀδόντας φοβεροὺς σ' τὰ λεοντάρια,
ἀφῆκε τοὺς ἰχθῦς νὰ κολυμβοῦν,
καὶ τὰ πουλάκια νὰ πετοῦνε...
Σ' τοὺς ἀνδρας ἔδωσε μυαλό,
μὰ σ' τὴς γυναῖκες δὲν εἶχε τί νὰ δώσῃ.
Καὶ λοιπόν; δίδει σ' αὐτὲς τὴν ὠραιότητα
ἀντὶ πολλῶν ἀσπίδων,
ἀντὶ πολλῶν βελῶν.
Κ' ἔτσι νικάει ἡ γυναῖκα
καὶ τὰ ὄπλα καὶ τὴ φωτιὰ,
ἀρκεῖ νὰ εἶνε... ἔμμορφη.

(Διασκευή)

Ο ΣΟΥΦΛΗΣ

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Ο ἀρχιληστής Τάκης μὲ τὴν παρῆα του ἔτρωγε κ' ἔπινε καὶ τὴν Ἄρτα ὀβέριζε, δηλαδὴ περιμένε νὰ πάρῃ τὰ λύτρα τοῦ Τόσκα. Ἐξαφῶνα παρουσιάσθηκε μπροστὰ του ὁ λοχαγὸς Νοβοῦζ ἐφένδης μὲ τὸ ἀπόσπασμά του. Καὶ ὡς Νοβοῦζ ἐφένδης ὅπου ἦτο, ἐκύτταξε τὰ νοβοῦζια τῶν ληστών. Καὶ τοῦ μὲν Τάκη καὶ ἐνός ἄλλου, ἐπειδὴ τὰ πύρην ἐν τάξει, ἔστειλε καὶ τοὺς δύο νὰ κάμουν ἓνα ταξειδί, ὡς τὸν ἄλλο κόσμον. Δύο ἄλλους ληστές, ἐπειδὴ τὰ νοβοῦζιά των δὲν ἦσαν ἐπιθεωρημένα, τοὺς ἔστειλε στὸ νοσοκομεῖο νὰ τὰ κάμουν καίτι. Οἱ ἄλλοι λησταὶ τῆς συμμορίας τοῦ εἶπαν καλὴ ἀντάμωσι, γι' αὐτὸ ὄροντιζε νὰ τοὺς ἀνταμώσῃ, γιὰ νὰ ἐπιθεωρήσῃ καὶ αὐτῶν τὰ νοβοῦζια.

Ἔως ὅτου ὁμως νὰ γίνουιν ὄλαι αὐταὶ αἱ διατυπώσεις, ὁ Τόσκας τὸ ὄσκασε κουμποῦρι κ' ἔτσι γλύτωσε.

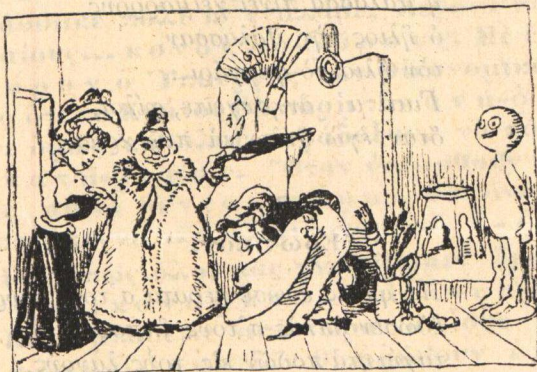

Ἡ κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ φορολογήσῃ τοὺς χοίρους τῆς θάσου. Ἐπειδὴ ὁμως εἰς τὴν σχετικὴν διαταγὴν δὲν γίνεταί διασάφησις τῆς ὀρθογραφίας τῆς λέξεως, ὅλοι οἱ... χῆροι τῆς θάσου ἀπεφάσισαν, νὰ ὑπογυνακωθοῦν γιὰ ν' σωθοῦν ἀπ' τὴ φορολογία.

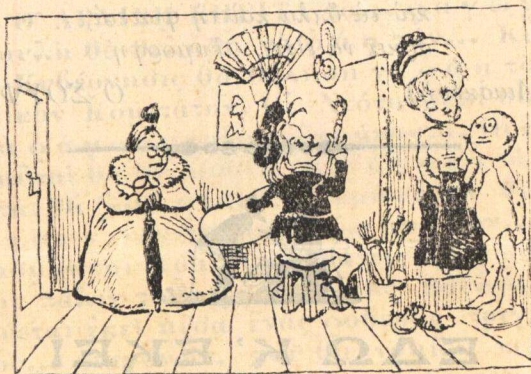
ΤΟ ΖΙΖΑΝΙΟΝ

Ο ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΑΓΑΠΑ ΤΑ ΞΥΝΑ

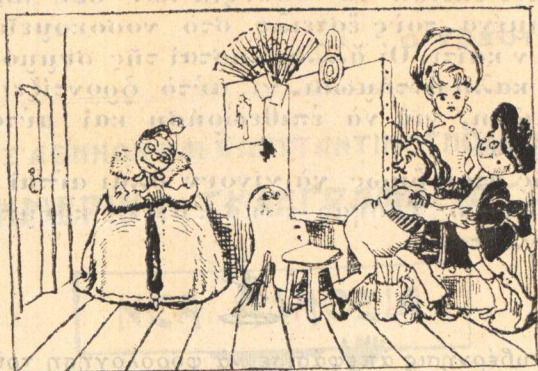
Ειζόνες κ. ΚΟΤΑΟΤΝΑ

1.—Αὐτὸς εἶπε, κόρη μου, ὁ περίφημος ζωγράφος Τζιοβάννης Κανάγιας, τὸν ὁποῖον μᾶς εἰσήτησαν γιὰ τὴν εἰκόνα σου . . .
 —Κύριε, πῶς παρουσιάζω τὴν θυγατέρα μου Θελεξινόνη . . .
 Καὶ ἐν ᾧ ὁ ζωγράφος θ. ληθ. ἔειπε κατὰ τὸν νοῦν καὶ κατὰ τὰ ὄμματα ὑπεκλίνετο βαθύτατο, ἡ κ. Ἀρχοντοχωριάτη προσέειπεν:
 —Ἐλπίζω, κύριε ζωγράφε, ὅτι θὰ δικαιώσετε τὴν φήμην σὺς γραφῶν τὴν προσωπογραφίαν τῆς θυγατρὸς μου ἐπαξίως τῶν θελημάτων της καὶ ἀνταξίως τῆς ὡραίας σας τέχνης.
 —Ἡ κυρία ἤμπορεῖ νὰ μὴν ἴσῃ; ἡσυχῆς. Ὅταν εἶ; κινεῖς μπροστά του ἕνα τόσο τέλει μοντέλλο εἰς χάριν καὶ καλλονίην, ὅπως εἶναι ἡ δεσποινίς, τὸ πινέλο τρέχει μόνο του.

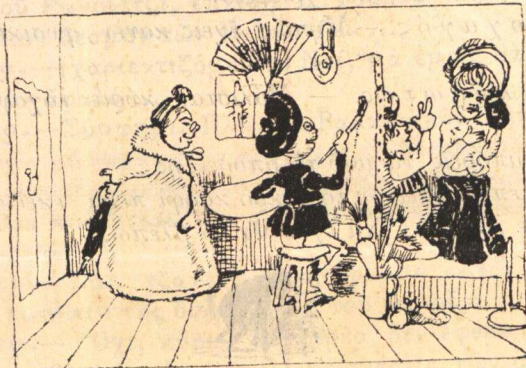
2.—Μετὰ τὰς πρώτας αὐτὰς φιλοφρονήσεις ὁ καθένας ἔλαβε τὴν θέσιν του. Ἡ κ. Ἀρχοντοχωριάτη εἰσέθηκε ἐν ἑκαταστάσει καὶ ἐμνενε ἐκεῖ ἀκίνητη ὡς βράχος. Ἡ δεσποινίς Θελεξινόνη ἐπῆρε τὴν θελεξινουστέραν πόζαν, ἀπ' ἧς ἤμπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε καὶ ὁ ζωγράφος μετὰ τῆς μογιῆς καὶ τὰ πινέλλα στὸ χερὶ μελετοῦσε μετὰ προσήλωσι τῆς ὡραίας γραμμῆς τοῦ προσώπου, τὸ ὁποῖον σὲ λιγὰκι θὰ ἀναπαριστοῦσε στὸ πανί.
 Ἡ μελέτη ὅμως πῆγαινε εἰς μάκρος καὶ ἡ κ. Ἀρχοντοχωριάτη, διὰ τὴν ὁποῖαν ἡ ἀκίνησις καὶ ἡ οἰσπῆ ἦσαν ἀσυνήθιστα πράγματα, ἄρχισε νὰ νυστάζει, ἐν ᾧ ἡ δεσποινίς Θελεξινόνη κουρασθεῖσα καὶ αὐτὴ ἀπ' τὴν ὀρθοστάσει ἄστρεψε τὴν προσοχὴν της πρὸς τὸ ἀνδρείκειον τοῦ ζωγράφου τὸ ὁποῖον τῆς ἐφαινότο πολὺ περίεργον.

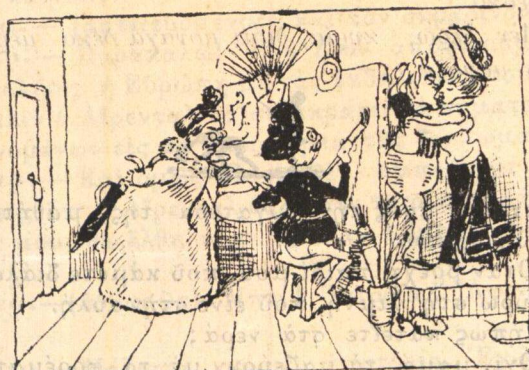
3.—Σὲ λιγὰκι—ἀκόμη δὲν εἶχε χαραχθῆ οὔτε μιὰ γραμμὴ—ἦχος δολοκλήρου συστοιχίας νωγυλέδων γεμίζει τὸ δωμάτιον: Ἡ κ. Ἀρχοντοχωριάτη εὐρίσκειται εἰς τὸν πρώτῳ τῆς ὕπνου.
 Ὁ ζωγράφος μᾶς, ὁ ὁποῖος ἀγαποῦσε τὰ ξυνά, ἐθεώρησε τὴν στιγμή κατὰλληλὴ νὰ ἐπωφεληθῆ, διὰ νὰ μελήσῃ ἀπὸ πολὺ πλησίον τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ὡραίας του πελάτιδος.
 Βγάζει λοιπὸν ἀμέσως τὸ σακκάκι του καὶ τὸ καπέλλο του καὶ τὰ φορεῖ τοῦ ἀνδρείκειου του. Ἡ Θελεξινόνη νομίζει ὅτι ὁ ζωγράφος θ' ἀρχίσῃ τέλος πάντων τὴ δουλιὰ καὶ ξαναπέρνει τὴν θελεξινουστέρην πόζαν της.
 Ποία θύμως ὑπήρξεν ἡ ἐκπληξίς της ὅταν εἶδε . . .

4.—... ὅτι ὁ ζωγράφος ἔβαλε τὸ ἀνδρείκειο εἰς τὴν ἰδικὴν του θέσιν, τοῦ πέρασε στὸ χερὶ τῆς μογιῆς καὶ τὸ πινέλλο καὶ τὴν ἐπλησίασε μετὰ τὸ χερὶ ἐπάνω στὴν καρδιά καὶ τὰ μάτια φλοισμμένα ἀπὸ τὸ πάθος!
 —Τί κάνετε, κύριε; Δὲν φοβῆσθε μήπως ξυπνήσῃ ἡ μητέρα καὶ σὰς βρῆ ἡ αὐτὴ τὴν κατάστασι; Κ' ἔπειτα ἐγώ, κύριε, δὲν εἶμαι ἀπὸ κείνης ποῦ ξέρετε . . . Ὁ τρόπος σας αὐτὸς ποῦ μὲ προσβάλετε, κύριε. Νά, μοῦ ἔρχονται δάκρυα στὰ μάτια! Ἄν ἤξερον ἡ μητέρα, πῶς θὰ μὲ μεταχειρισθῆτε μετὰ τῆς αὐτοῦ τρόπου, ποτὲ δὲν θὰ μ' ἔφερνε στὸ ἐργαστήριό σας, κύριε! . . . Ἄ! . . . θάρρῳ ἀκούω τὴ μητέρα νὰ χασμουριέται! . . . Διηθηθῆτέ με, κύριε! . . .

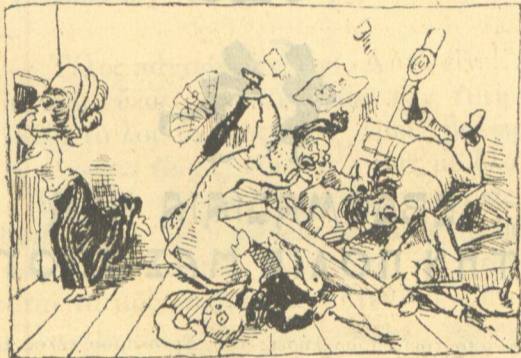
5.—Ὁ ζωγράφος, τοῦ ὁποῖου τὸ πάθος ἠῤῥῆσε περισσότερον ἀπὸ τὸ παρακλήτικόν καὶ ἐπαμφοτερίζον ὕφος τῆς θελεξινουστέρης Θελεξινόνης, ἐρρίφθη τότε εἰς τοὺς πόδας τοῦ μοντέλλου του καὶ ἄρχισε νὰ τῆς ὀμιλῆ τὴ γλῶσσα τῆς καρδιάς. Καὶ φαίνεται πῶς ὁ περίφημος αὐτὸς ζωγράφος ἦτο σωστὸς κανάγιας, ὅπως μαρτυροῦσε καὶ τὸ ὄνομά του. Διότι ἡ Θελεξινόνη ἄρχισε νὰ θέγγεται καὶ αὐτὴ σ' τὰ λόγια του, νὰ τὸν προσέχῃ, νὰ τὸν λυπῆται «γιὰ τὴ φωτιὰ, ποῦ τοῦ ἄναψε στὰ στήθη» καὶ στὸ τέλος ὠμολόγησε ντροπαλὰ—ντροπαλὰ ὅτι αἰσθάνεται κ' αὐτὴ μέσα στὴ καρδιά της ἕνα τικ-τάκ ἀσυνήθιστο, ὅτι πιστεύει εἰς τὸν ἔρωτά του καὶ ὅτι θὰ εἶναι πολὺ εὐτυχὴς ἂν αὐτὴ ἡ εἰκόνα δὲν τελειώσῃ ποτέ!

6.—Διὰ τὸν ζωγράφον δὲν ἐχειρίζοντο περισσότερα εἶα νὰ συνεχίσῃ τὴν τόσο θαυμασίως ἀρχίσασαν ἐκ τοῦ πλησίον μελέτην τῶν χαρακτηριστικῶν τῆς Θελεξινόνης. Σὲ μιὰ στιγμὴ εὐρέθη ὄρθιος καὶ ἕνα ἄγριο πικέρισμα κρέατος ὀπίσω ἀπὸ τὸν ὀκρίβαντα ἐκάλυψε τὸ ροχαλητὸ τῆς δόξιας μάνας . . .
 Ἡ κ. Ἀρχοντοχωριάτη εἶπε πικρὰ παραχορτάσει τὸν ὕπνου της. Ἀπ' οὐ συμβάλεψε ὅσο μποροῦσε τὰ σαβόνια της, ποῦ εἶχαν ξεκλειδωθῆ ἀπ' τὸ χασμουρητό, ἔρριξε μιὰ ματιὰ στὸν πίνακα, μιὰ ματιὰ στὸ ζωγράφον καὶ μιὰ ἄλλη στὴν θέσιν τῆς κόρης της. Τῆς φάνηκε πῶς κατὰ ἔκτακτο συμβαίνει. Ὁ νοῦς της ὅμως δὲν πῆγε στὸ κακὸ.
 —Θὰ εἶνε ἀπ' τὸν ὕπνου, εἶπε καὶ πλησιάζασα πρὸς τὸν ζωγράφον ἠρώτησε:
 —Αἰσιπὸν, κύριε, δὲν ἀρχίσατε ἀκόμη;

7.—'Η μάλλον απόλυτος σωπή ήπληξεν ή απίντητις εις τή ερώτημα τής κ. 'Αρχοντοχωριάτη.
Πίσω από τόν όκρίβαντα εξακολουθούτε ν' άκούεται τή άγριο πιλί- λισμα του κρέατος. Αίς και ήταν 'Αγγλο. ναύται, που έτρωγαν τή μπιφτέκι τους.
'Εκπληκτος ή κ. 'Αρχοντοχωριάτη τρίβει τή μάτια της, βλέπει ότι ούτε ή κόρη της είνε πειά στή θέσι της ούτε τή άνδρείκελο στήν ιδική του, υποπιτεύεται ότι βλέπει όνε οο και για νά πεισθή ότι δέν κοιμάται. άκόμα έγγίξε. δειλά δειλά τή μπράτσο του υποτιθεμένου ζωγράφου. Πατατρά!... Τή άνδρείκελον χίνε τήν ίσοροπία του, πέφτει, παρασύρει τόν όκρίβαντα και διανοίγει όισθεν αυτός άπ' ηψεις, αί όποια κάνουν τήν κ. 'Αρχοντοχωριάτη νά γίνη έξω φρενών.

8.— Παληάνθρωπε!... κανάγα!... τήν κόρη μου, ή; Τώρα νά σου δείξω έγω πός' άπίδια βάν' ό σάκκας. Νά σου ζωγραφίσω έγω τή μούτρα σου, για νά θυμάσαι ποιάν! κοροΐδαφες μπροστά στή μάτια της...
Και έν φ ή δεσποινίς Θελζινών ήφευγε σαν σκιαμένο έλάφι, ή κ. 'Αρχοντοχωριάτη μετρούσε παρά μία τεσσαράκοντα στή ράχη του σινιό Τζιοβάνη Κανάγια με τήν όμπρέλλα της.
'Ο ζωγράφος μας έφαγε τή ξύλο με ιόβριον ύπομονήν. Τόν παρηγορούσεν ή ιδέα ότι «αυτές ή δουλειές σηκώνουν πολλά πράγματα» και ότι τή κάτω—κάτω τής γραφής χρεωστούσε κάποια άποζημίωση στή μάνα για τής γλυκές στιγμές, που πέρασε με τήν κόρη της.

Ο ΜΙΜΟΣ

ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

Κάποιος άστειός περνούσε προχθές από ένα φαρμακείον εις τή όποίον δύο ίατροί συνεζήτουν με σοβαρότητα. Θέ- λων λοιπόν ν' άστειενθή έμβήκεν εις τή φαρμακείον και προσποιούμενος τόν άπλοϊκόν έρωτά: «Έχετε βελόνες; ή- θελα ν' αγοράσω μερικές». «'Οχι» άπαντῶ εις από τούς ί- ατρούς «δέν τής άλωνίσαμε άκόμη». «Κοΐμα στή βόδια ν' άγορῶν' έτσι» άπαντῶ ό άστειός και φεύγει από τή φαρ- μακείον, αφήσας τόν ίατρον νά χάσκη, και τούς άλλους νά ξεκαρδίζονται στή γέλοια.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Οί κρατούντες τή πρώτον φυλλον ή τή πολλή τή δευτέρον θεωρῶνται όνδρομνταί.

ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΑΙΤΙΝ-ΡΙΓΚ

(Κουβέντες και κρίσεις)

— Τί έντύπωσιν σου κάνει τή σκαϊτιν-ρίγκ;
— Θέλεις τή έντύπωσιν μου σκέτην—νέτην;
Κρύσοο!!!

“Όλοι όσοι πατινάρουν — δηλαδή τρέχουν με τή κα- ρούλια κάτω από τή πόδια—παθαίνουν δύο πράγματα. 1ον Πέφτουν και σηκώνονται διά νά... Ξαναπέσουν και 2ον Συνηθίζουν νά τρωνε τή μούτρα τους και όταν δέν έχουν όρεξη.

Μερικοί από τούς πατινάροντας τρέχουν με τέ- σοιον τρόπον, ώστε σου έρχεται όρεξη νά τούς φω- νάξης:

— Προσέχετε νά μη σπάστε τ' αυγά!

— Βλέπεις αυτούς τούς πατινάροντας;
— Τούς βλέπω.
— Πώς σου φαίνονται αί στάσεις που παίρνουν όταν τρέχουν;
— Μοιάζουν με δειλούς έραστῆς πατινάδοντας κάτω από τή παράθυρο τής σκληράς.

Κάποιος πατέρας, ιδών ότι, κατά τήν πτώσιν τής πατιναρούσης κόρης του ή γέρθησαν πολλά θαυμα- στικά έπιφωνήματα, έφώνασε:

— Μά αυτό που έπαθες, κόρη μου, δέν είναι πτώσις αλλά... κατῶσις!

“Ένας χαριέστατος κύριος πατινάρων έλεγε:
— Είς κάθε πτώσιν κυρίας αισθάνομαι, ότι με τα- πίπτω...
Και πραγματικῶς... Ξανάπεσε.

— 'Εσύ δέν πατινάρεις;
— 'Εγώ... πα-τι-νῶ τούς πίπτοντας.
— Για δες αυτόν εκεί; πώς σου φαίνεται τώρα που πατινάρει;
— Σάν πετεινάρι... μαδημένο.

— Κύταξε αυτή τή ματμαζελ πώς πατινάρει χωρίς νά κλίνη καθόλου τή σώμα της.
— Ναι! δέν έχει καμμίαν κλίσιν.

Κατά τήν έξοδον:
— Τί έντυπώσεις λοιπόν είχες από τή σκαϊ- τιν-ρίγκ.
— Είχα πολύ άσχήμους... έντυ-πτώ- σεις!

ΠΑΣΒΑΝΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ "ΒΕΛΟΥΣ,"

ΕΙΣ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ-ΒΕΛΛΙΔΟΥ

(Παρά τὴν "ΝΕΑΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ,")

Συνδρομὴ ὠρισμένη καὶ προπληρωτέα

Ἐν Θεσσαλονίκῃ	Γρ. ἀργ.	45
Ἐν τῷ Κράτει	»	54
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν	φρ. χρ.	15

Ἐκάστην φύλλον τιμᾶται γροσίον

Πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς εἶνε ἔγκυρος μόνον ὅταν φέρῃ τὴν ὑπογραφὴν Κ. ΒΕΛΛΙΔΗΣ ἢ Ι. ΜΗΝΤΟΣ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Σὰν νὰ τῆς ἔλειπαν ἢ δουλειᾶς τῆς Εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας καὶ θέλει νὰ εὖρη τώρα καὶ ἄλλη μετὰ τὸ ταξεῖδι τοῦ Τσάρου εἰς τὴν Ἰταλίαν. Θέλει, σώνει καὶ καλά, ν' ἀνακαλύψῃ εἰς ποίαν συμμαχίαν ἀνήκει τώρα ἡ Ἰταλία: εἰς τὴν Διπλὴν, ἢ τὴν Τριπλὴν;

Ἡ Ἰταλία ὅμως, ποῦ ἄρχισε νὰ γίνεται κοὶ αὐτὴ πονηρὰ ἀλώπηξ, τηρεῖ σὺφρονα σιγὴν, ἀκολουθοῦσα τὸ ρητόν: «ἡ σιωπὴ μου πρὸς ἀπάντησίν σου.»

Ἀλλ' αὐτὴ ἡ διπλωματία, μ' ὅσο καὶ ἂν εἶναι ὄχι διπλομάτα, ἀλλὰ τεσσαρομάτα, ἀφοῦ—πάντοτε φορεῖ γυαλιὰ—εἶναι ἐντελῶς στραβὴ καὶ δὲν βλέπει μήτε κἂν τὸ τί γίνεται ἐμπρὸς τῆς.

Τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀπλοῦστατον. Ἡ Ἰταλία ἀποτελεῖ μέρος τῆς Τριπλῆς συμμαχίας· τὴν ὅμως ἀποτελεῖ μέρος καὶ τῆς Διπλῆς, ἀφοῦ ἤλθεν εἰς συνεννόησιν μετὰ τὴν Ρωσσίαν. Ὡστε ἀνήκει εἰς τὴν... τριδιπλὴν συμμαχίαν!

Ἀλλὰ ποῦ διπλωματία γιὰ νὰ ἰδῇ τόσο ἀπλὰ πράγματα.

Αὐτοὶ οἱ Θεσσαλονικεῖς ἐκδρομεῖς ἐπῆγαν εἰς τὴν Αὐστρίαν ὠρισμένως γιὰ νὰ δημιουργήσουν ἱστορίας μετὰ φουῦντες... φεσιῶν. Ὑστερα ἀπὸ τὸ ἐπεισόδιον τοῦ κ. Σαλμύ, νὰ τὴν εἰς Πράγαν.

Οἱ Πράγιοι ἠθέλησαν νὰ τοὺς ὑποδεχθοῦν κάπως ἐξαιρετικά. Καὶ γι' αὐτὸ εἶπαν εἰς τὴν μουσικὴν τῆς ὑποδοχῆς, νὰ παίξῃ πρὸς τιμὴν τῶν ἐκδρομῶν ἓνα κομμάτι Τουρκικόν. Καὶ οἱ μουσικοὶ ἐδιάλεξαν—τὸ μόνο ἄλλως τε ποῦ ἤξευραν—τὸ... Χαμιδιέ!

Ἐπιτυχία πρώτης! Οἱ συνταγματικοὶ Ὀθωμανοὶ ἐκδρομεῖς, ὅπου φύγει—φύγει εἰς τὸ ἄκουσμα αὐτό. Ἐνόμιζαν ὅτι τοὺς ἐκνηγοῦσε ὁ διάβολος, πρὸς τὸν ὁποῖον ἔστειλαν τοὺς Πράγιους μετὰ τὰς ἐμπνεύσεις των.

Οἱ Πράγιοι, βλέποντες τοὺς Ὀθωμανοὺς νὰ φεύγουν, ἔμειναν μετὰ τὸ στόμα ἀνοικτὸ, διὰ νὰ... καταπιῶν τῆς βρυσῆς τῶν ἐκδρομῶν καὶ ἐνόησαν, ὅτι δι' ὑποδοχᾶς Ὀθωμανῶν, μολοντί κάθονται εἰς τὴν Πράγαν, εἶναι ἀκόμη... ἀπράγιοι.

Ἀλλὰ δὲν ἦτο μόνον αὐτό. Οἱ ἐκδρομεῖς, ἀφοῦ ἔφυγαν ἀπὸ τὴν Πράγαν, ἐπῆγαν εἰς τὰ ἐργοστάσια Πίλσεν, ὅπου κατασκευάζεται ἡ γνωστὴ μας ἀσπρὴ μπύρα. Καταλαβαίνετε τὴν ἔργον ἐκεῖ. Ἐπιπλέον τόσο, ὡς ποῦ ἔγειναν... φέσια, ἐνῶ συνάμα ἔχαναν τὰ φέσια των.

Τὸ χάσιμον ὅμως αὐτὸ τῶν φεσιῶν, οἱ ἐκδρομεῖς τὸ ἀποδίδουν εἰς ὀπισθοβουλίαν τῶν Αὐστριακῶν. Τοὺς ἀνάγκασαν δηλαδὴ αὐτοὶ, νὰ πιοῦν πολὺ καὶ νὰ χάσουν τὰ φέσια των, διὰ νὰ ἀγοράσουν ἄλλα ἐκεῖ· κ' ἔτσι νὰ μὴ ὑποστηρίξουν τὴν βιομηχανίαν τῆς φεσοποιίας τῆς πατρίδος των. Τί σοῦ εἶναι τέλος πάντων αὐτοὶ οἱ Αὐστριακοὶ. Ἀλλὰ τί σοῦ εἶναι καὶ οἱ Ὀθωμανοὶ!

Ο ΜΟΝΟΜΑΘΗΣ

ΣΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ

(Ποίημα ἐρωτικοδιπλωματικόν)
Μ' ὅσο καὶ ἂν λέγῃ τ' ὄνομά σου,
πῶς δὲ σ' ἀρέσει ἢ ταραχῇ,
τὴν ἀναστάτωσι μου φέρνεις
πάντα στὸ νοῦ καὶ στήν ψυχῇ.

Σκληρόκαρδη καὶ πεισματάρη
μου δείχνεσαι ὅπου καὶ ἂν με ἰδῆς.
Στοὺς τόσους πόρους μου ποτὲ σου
«εἰρήνη ὕμν!» δὲ θεὸ νὰ εἰπῆς;

Ὅμως τὸ βλέπω: πρέπει, ἂν θέλω
δική μου κάποτε νὰ γίνῃς,
σὰν τὴν Εὐρώπῃ ἔτοιμος νάμαι
γιὰ πόλεμο χάριν τῆς Εἰρήνης.

ΕΙΡΗ-ΝΕΟΣ

ΕΒΔΟΜΗΘΙΑΙΑ ΝΕΑ
ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ ΣΠΟΥΔΑΙΑ

Ὑστερ' ἀπὸ τρεῖς προσκλήσεις τοῦ Συνδέσμου τέλος πάντων μαζευτήκαν τρεῖς καὶ ὁ κοῦκος γιὰ νὰ κάμουν ἐκλογές· κ' ἐβγαλαν ἐννιά συμβούλους, ποῦ μετὰ τῶν ἐκλεξάντων ἐτοιμάζουν παραιτήσεις... Κ' ἔτσι σούβρεχται νὰ κλαῖς.

Οἱ βουλευταὶ μας ἔφυγαν καὶ πᾶνε γιὰ τὴν Πόλη, ὅπου γι' ἀγάλματα σιγῆς θὰ γίνοντες μοντέλλα... Κι' ὅταν ξαναγυρῶσινε θὰ λένε περήφανα ὅλοι «Ἀπὸ τὴν Πόλῃ ἐρχόμεσθε... καὶ στήν κορφήκανέλλα!»

ΓΕΥΓΕΛΕΙΟΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Οἱ κρατοῦντες τὸ πρῶτον φύλλον ἢ τὸ πολὺ τὸ δεῦτερον θεωροῦνται συνδρομηταί.

Σπαγέτα πρώτης τρυπητᾶ
καὶ μακαρόνια ἐκλεκτὰ
τὸ ἐργασίον κάνει
ΚΟΥΣΚΟΥΡΑ
ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΩΜΩΔΙΑΝ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ο ΑΣΦΑΛΕΣΤΕΡΟΣ ΤΡΟΠΟΣ
ΝΑ ΓΙΝΗ ΚΑΝΕΙΣ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΙΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ 2ου φύλλου καὶ τέλος)

N.— Μήπως πρέπει νὰ τὸ κόψω;... Μὴ στενοχωρεῖσαι. ... Ξέρεις ὅτι ἡ χειρουργικὴ ἔκαμε πολλὰς προόδους...
Νὰ προσκαλέσω τοὺς ...

A.— Σὲ ...

N.— Σιωπή!— Ὅπως ἔβαλες τὴ φωτιά, περιμένε τώρα νὰ διῆς τῆς φλόγης!... Ἄ! νομίζεις πὼς σὲ ὅλη μου τὴ ζωὴ θὰ δέλωμαι νὰ μοῦ χτυπᾷς στὸ κεφάλι τὴν τιμὴ ποῦ μοῦ ἔκανες νὰ με παντρευθῆς φτωχῆ; Ὁχι, φιλαράκο μου, ὄχι!... Φθάνει πειρά... Ἄπο ἀρνάκι, ποῦ ἤμουν, γίνομαι τώρα θηρίο... Ἄν σου βαστᾷ, πλησίασε νὰ διῆς, ἂν ἔχω νύχια!...

A. (Ἀπομακρύνεται μετὰ φρονήσεως).— Τέλος πάντων....

N.— Τέλος πάντων δὲν ἔχει. Αὐτὸ εἶνε!... Ἄ! νομίζεις ὅτι ἔτσι εὐκολὰ ὑποπτεύονται τὴν τιμὴ μᾶς γυναίκας; Μάθε τὸ λοιπὸν πὼς ὅταν ἐμεῖς βάλωμε στὸ νοῦ μας, νὰ εἴμαστε τίμιες, εἴμαστε τίμιες με ὅλα τὰ σωστά μας!... Εἴμαστε ἡμεῖς θυγατέρες τῆς Εὐας βέβαια, καὶ ἡ ἐπιθυμία νά... δαγκώσωμε τὸ ἀπηγορευμένο φρούτο δὲν μᾶς ἀφίνει ποτέ! Ἄλλ' ἀπὸ σὰς τοὺς συζύγους ἐξαορτᾶται νὰ μᾶς κάμειτε νὰ πιστεύωμεν ὅτι δὲν ὑπάρχουν ἄλλα φρούτα ἀπὸ κεῖνα ποῦ μᾶς προσφέρετε σεις. Βλέπετε μιὰ γυναῖκα, ποῦ ἦταν τίμια ὡς χθές, νὰ εἶνε σήμερα τοῦ ἀδρόμου. Γιατί αὐτό; Γιατί ὁ παληάνθρωπος ὁ σύζυγός της τῆς ἔδινε πάντα φρούτα τοῦ κουτιοῦ... Ἐν ᾧ μοροῦσε νὰ τῆς δώσῃ φρέσκα.... Ἄν ὅλοι σεις, οἱ ἀνόητοι ἄνδρες ἐνοιώθατε τί πονηρὴς ἰδέες φέρνει στὰ εὐφρόνταστα γυναικεῖα κεφάλια μας ἡ ὑποψία σας γιὰ τὴν τιμὴ μας, θὰ ἐπροσέχατε πολὺ στὰ λόγια σας. Ἡ ὑποψία!... Ἄλλ' εἶνε τὸ σκορλίκι, τὸ ὁποῖον τρώγει τὸ μῆλο, ὡς ποῦ... νὰ πέσῃ. Καὶ τὸ μῆλο εἴμασ' ἐμεῖς. Ὅταν ξυπνάτε μέσα μας τὴν ἰδέα, ὅτι μοροῦμε νὰ κάνουμε ἄσχημα πράγματα, εἶνε σὰν νὰ μᾶς ἀνοίγετε τὰ μάτια!... Τί θαρρεῖς! Θὰ μείνω πιστὴ σ' ἓναν κουτό, ὁ ὁποῖος με ὑποπτεύεται ἀδιάκοπα ὅτι τὸν ἀπατῶ; Μὲ τὸ νὰ εἶμαι τίμια, μήπως γλυτώνω ἀπ' τοὺς μπελάδες, ποῦ θὰ εἶχα, ἂν δὲν ἤμουν τίμια; Καὶ ἀφ' οὗ ἔχομε τοὺς μπελάδες, μοροῦμε τοῦλάχιστον νὰ ἔχομε καὶ μερικὰς εὐχαριστήσεις. Καὶ ἔτσι καθίζουν τὰ κέρατα στὸ κεφάλι τοῦ συζύγου μιὰ χαρά!

A. (ψελλίζων).— Νίτσα, ὅ, τι σοῦ εἶπα εἶνε διότι σ' ἀγαπῶ καί...

N. (τερετίζουσα).— Τρὰ λὰ λὰ λὰ λὰ... Τί παληὸ τραγοῦδι!... Ἐχεις ἄλλο τίποτε νὰ πῆς;

A. (ὀργιζόμενος καὶ πάλιν) Μὰ μήπως ἔχω ἐγὼ ἐρωμένες;

N. (ξηρῶς).— Διάβολε! Καὶ μήπως εἶσαι ἱκανός;

A.— Κυρία!..

N.— Σὲ γνωρίζω καλλίτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον, μοῦ φαίνεται. Εἶσαι φουσκωμένο ἀσπί. Μὲ μιὰ καρφίτσα, ποῦφ! ξεφουσκώνεις ἀμέσως. Ἄ, ὅσο γι' αὐτὸ εἶμαι ἡσυχῆ! Δὲν εἶσαι βέβαια σύ, ποῦ θὰ ἤρπαζες τὰ μῆλα τῶν Εσπερίδων!

A.— Ὁ Ἡρακλῆς εἶχεν ἐνώπιόν του παρθένους. Αὐτὸ ἐξῆπτε τὸν ζῆλόν του.

N.— Κ' ἐγὼ παρθένος ἤμουν.

A.— Ναί, μὰ δὲν εἶσαι πειά.

N.— Αὐτὸ εἶνε ἴσως τὸ μόνον πρᾶγμα, διὰ τὸ ὁποῖον ἤμπορεῖς νὰ καυχηθῆς, καὶ ἀκόμα νὰ... διοῦμε!...

A. (κιτριλίζων)... Πὼς εἶπες; πὼς;

N.— Ἄ! με ὑποπτεύεσαι ὅτι θέλω νὰ σὲ ἀπατήσω, αἱ; Νά, μ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀναγκάζονται ἡ γυναῖκες νὰ σὰς ἀπατήσουν!... Ἄ! με τυραννεῖς με τὴ γελοία ζήλειά σου!... Τώρα θὰ σοῦ δείξω ἐγὼ!... (ἀποφασιστικῶς) Ἄπο αὐριο ἀρχίζω τὸ γλέντι!

A. Εὐκόλα τᾶχεις τοῦ λόγου σου, βλέπω.

N.— Θὰ πᾶσω ἓνα ἐραστήν, δύο... δέκα... εἴκοσι ὅσους μπορέσω.

A. (ὡς τρελλός).— Νίτσα! Νίτσα!...

N.— Θὰ σοῦ τὰ βάλω, φιλαράκο μου, θὰ σοῦ τὰ βάλω, θὰ σοῦ τὰ βάλω!

A.— Νίτσα! Θὰ χυθῆ ἐδῶ αἷμα, βλέπω ὅλα κόκκινα γύρω μου...

N.— Αὐριο θὰ τὰ βλέπῃς παρδαλά!

A. (παράφρων).— Τρακίσου γλήγορα ἀπὸ δῶ, γκεμίσου, πήγαινε στὸ διάβολο!... φεῦγα πὸ τὸ σπίτι μου!...

N. (ἡσυχος).— Ἄ! περιμένε πρῶτα νὰ με συλλάβῃς ἐπ' αὐτοφῶσφ, κ' ὕστερα. Χωρὶς αὐτὸ δὲν ἤμπορεῖς νὰ με βγάλῃς στὸ δρόμο. Ὁ νόμος εἶνε ὑπὲρ ἐμοῦ.

A.— Πεντάρα ποῦ δίνο ἐγὼ γιὰ τὸ νόμο. Ἄδειαζέ μου τὴ γωνιά, σοῦ λέω!

N. (φορεῖ τὸ καπέλλο της).— Καλά, καλά. Φεύγω... ἀλλὰ γιὰ νὰ... ξαναγυρίσω με τὴν ἀστυνομία. Καὶ τότε θὰ διῆς ἂν ἔχῃς δικαίωμα νὰ με διώξῃς.

A.— Αὐτὸ θὰ τὸ διοῦμε.

(Ἡ Νίτσα κινεῖται πρὸς τὴν ἔξοδον. Ὁ Ἀλέξανδρος συντριμμένος, ἐξηρηλωμένος, ἀποκηρωμένος μόλις σύρει τοὺς πόδας του. Ἡ Νίτσα ἐτοιμάζεται νὰ ἐξέλθῃ, ὁπότε ὁ Ἀλέξανδρος τὴν σταματᾷ.)

A. Λοιπὸν, με τὰ σωστά σου; [Τῆς βγάζει τὸ γάντι, τὸ ὁποῖον ἐκεῖνη εἶχε μισοφορεμένο καὶ τὸ ρίχνει ἐπάνω στὸ τραπέζι καὶ λέγει πρὸς τὴν Νίτσαν:] Μείνε! [Ἡ Νίτσα βγάζει τὸ καπέλλο της καὶ ξανακάθεται στὸ ἐργόχειρόν της. Ὁ Ἀλέξανδρος πέρνει τὴν ἐφημερίδα του, τὴν ἀνοίγει, διαβάζει ἐν ἄρθρον ὑψηλοφώνως καὶ διακόπτει τὴν ἀνάγνωσιν ρίπτων λαθραῖα βλέμματα ἐπὶ τῆς Νίτσας. Κατόπιν ἀφίνει τὴν ἐφημερίδα καὶ ἀνάπτει κηρίον. Πέρνει τὸ κηροπήγιον καὶ βλέπει τὴν γυναῖκά του. Βγάζει ἔπειτα τὸ ὄρολόγιόν του καὶ τὸ συμβουλεύεται.]

A.— Νίτσα;

N.— Φίλε μου;

A.— Ξέρεις τί ὥρα εἶνε;

N.— Τί ὥρα εἶνε, φίλε μου;

A.— Μεσάνυχτα.

N.— (ἀδιαφόρως) Λοιπὸν εἶνε μεσάνυχτα.

A.— (μετὰ μικρὰν σιωπὴν).— Νίτσα;

N.— Φίλε μου;

A.— Πά... πάμε νὰ κοιμηθοῦμε;

N.— (ἀφίνει τὸ ἐργόχειρόν της).— Πάμε νὰ κοιμηθοῦμε.

(Μίμησις)

ΙΩΤΑ ΜΟΝΑΧΗ

ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

Ὁ διάλογος τῆς ἐποχῆς μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων Θεσσαλονικέων:

— Φίλε μου, σὲ συγχαίρω ἔμαθα πὼς ἐξελέγῃς μέλος τοῦ συμβουλίου τοῦ Συλλόγου...

— Ναί, ἐξελέγην, γιὰ νὰ... παραιτηθῶ

ΠΑΣΒΑΝΤΗΣ

Ο ΛΑΜΠΡΟΣ ΥΠΟ ΠΑΣΑΝ ΕΠΟΨΙΝ
 ΘΙΑΣΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΟΥ ΚΟΚΚΟΥ
 ΜΕ ΟΛΩΣ ΝΕΑ ΕΡΓΑ ΜΕ ΤΕΛΕΙΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ
 ΕΙΣ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ ΤΟΥ ΛΕΥΚΟΥ ΠΥΡΓΟΥ
 ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΧΘΗ

Ρεκλάμ ες κάνουμε μ' επιτυχία
 τόν στίχον μόνον πρὸς γρόσια τρία.
 Καὶ γιὰ κάθε ἀγγελία
 γίνεται ἄλλη συμφωνία

Σοῦ περιστέθει ὀλίγο χοῖμα ;
 Μὴν τὸ ξεδεθείς γιὰ εἶνε κρῖμα.
 Τρέξε στήν Τράπεζαν τῆς Μιτυλήνης
 Ταμιευτήριο τὸ λαϊκὸ
 λίγα θὰ δόνης πολλὰ θὰ πέρονη,
 μὲ τεσσεράμισον τοῖς ἐκατό.
 Κι' ἔτσι χωρὶς δυσκολία
 ἀποκτᾷς περιουσία.

Ἄστέριος Γούσιου ὁ γνωστός
 καὶ ρέκτης χαρτοπώλης
 στὰς Σέρρας ὁ μοναδικὸς
 προμηθευτὴς εἰκόνων
 βιβλίων καὶ κανόνων
 τῆς νεολαίας ὅλης
 πωλεῖ παντοῖα ὑλικά τῶν χειροτεχνημάτων
 κι' ἀπαγορεύει πώλησιν κρυφομεϊδιαμάτων

Ὅποιος θέλει στήν Γκιουμουλιζίνα
 ξενοδοχεῖον μ' ἐπιπλα φίνα,
 ὅπως καὶ στήν Εὐρώπη
 ἄς τρέξη στή «Ροδόπη»
 τοῦ Ἀθανασιάδου τοῦ ρέκτου κι' ἀρκαντιάση,
 ἂν θέλῃ μὲ χλεδὴ καὶ φθῆνια γὰ περάση.

Χωρὶς συλλογὴ πολλή
 καὶ χωρὶς πολὺ ν' ἀργήστε
 τρέξετε στήν «Ἀνατολήν»,
 ἀσφάλειαν ἑλληνικὴν.
 στὰς πληρωμάς τῆς τακτικῆν
 τὴν ζωὴν σας ν' ἀσφαλίστε.
 Ἔχει ἐγγύησιν τῶν κεφαλαίων
 καὶ δίδει μέρισμα πολὺ γενναῖον.

Τύποις Η. Σ. Ἀρδίτη

Καβαλλιώται κάθε βράδν
 στοῦ Στρατῆ Ζαχαριάδν
 Χίλων λογίων θὰ εἴητε περιόημιας κον-
 καὶ χάρι στο βερβίσιμα καὶ νόστιμους με-
 Μά καὶ κονιάκ ἑλληνικὸ καθὼς καὶ τσοκο-
 ὑπὲρ ἀφράτν καὶ ποτὰ ποικίλα ροσοδάτα
 εἰς τοὺς «Φιλίππους» ὄλοι σας πηγαίνετε
 να βοῆτε εὐχαριστοῦσι κι' ἀρχοντικὸ ραχάτι

Ἄνθοδέσμας καὶ στεφάνους
 γιὰ κηδεῖας καὶ γιὰ γάμους
 μέρα, νύχτα, πρωί, βράδν
 βροῖσκει στοῦ Εὐριβιάδν
 τοῦ γνωστοῦ Κωνσταντινίδν
 καὶ ἀνθέων πλεῖστα εἶδη
 φθῆνια χωρὶς κι' εὐωδιά
 ὅποιος θέλει βοῆ παιδιὰ
 ἢ στοῦ Ἄϊ Θανάδν πλάγι
 ἢ στοῦ «Ὀλυμπόν» ἄς πάγη.

Στὴν Ξάνθην εἶν' ἡ «Ροῦμελν»
 ξενὼν μοναδικὸς
 χωρὶς ξανθομαυρειθερές,
 ὀθηνὸς καὶ παστορικὸς

Ὅποιος θέλει νὰ φωνίσῃ
 εἶδη τῆς πολυτελείας
 στ' Ἀναστασιάδν καὶ Ραδίση
 ἄς πηγαίνῃ ἀπ' εὐθείας
 ἐκεῖ βρίσκει ὅτι θέλει
 καὶ γὰ φθῆνια ἄς μὴ τὸν μέλλη-
 Τὸ Ἑρμεῖον ἔχει ἤδη
 στολισμοῦ παντοῖα εἶδη

Μὲ ραχάτι ὅποιος θέλει γανάτση,
 ἄγνωστος ἂν φθάσῃ στοῦ Δεδε-Ἀγάτσι
 ἄς πάγη στήν «Εὐρώπη» τοῦ Καελλοπούλου,
 ὅπου θὰ βοῆ γε ββάτι καὶ φαγητὸ Λουκούλου.

Ἐπεύθυνος συντάκτης Γ. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ